

РЕШЕНИЕ

№ 5108

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 13.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10601** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-953/21.10.2022г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от „Метрон“ ООД с ЕИК[ЕИК] с адрес на управление и седалище-гр.С., бул.М.“ №11, представлявано от управителя Ц. И. Р. чрез адв.К. К. Г. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица], ет.1, ап.6, срещу издаденият на дружеството Ревизионен акт № Р-22220421007068-091-001/22.07.2022г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията и С. Г. Г.–ръководител на ревизията, в частта му с която е потвърден с Решение № 1610/10.10.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП.
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като становището на органите по приходите за фиктивност на спорните доставки е необосновано и неподкрепено от събраните доказателства. Излагат се твърдения за материална незаконосъобразност на акта, както в частта по ЗДДС, така и в частта по ЗКПО. Сочи се, че са налице достатъчно писмени доказателства, които дават яснота, относно вида на договорените услуги– фактури, доказателства за плащане и счетоводни регистри.
В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалния си представител адв.К. Г., която поддържа жалбата и моли съда да отмени оспореният ревизионен акт. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт М. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен по електронен път на 25.07.2022г. /лист 96 от делото/ Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 05.08.2022г. /вх. № 53-03-2185 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 1610/10.10.2022г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 10.10.2022г., а жалбата до АССГ е депозирана чрез Д“ОДОП“ –С. на 21.10.2022г. с вх.№ 53-04-953 т.е. жалбата е постъпила в законния 14- дневен срок и същата е допустима.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220421007068-020-001 от 13.12.2021 г. е възложено извършването на ревизия на „МЕТРОН“ ООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. и задължения за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2016 г. до 31.08.2016 г. и от 01.04.2018 г. до 31.12.2020 г. ЗВР е връчена на 07.01.2022 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от жалбоподателя електронен адрес [електронна поща]. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 07.04.2022 г. На основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът на производството е продължен до 07.06.2022 г. със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220421007068-020-002 от 01.04.2022 г., връчена електронно на 01.04.2022 г. Заповедите по хода на производството са издадени от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и на основание чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед №3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д., Заповед №3-ЦУ-3523 от 13.12.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д. и Заповед №РД-01-787 от 08.11.2021 г. на и. д. директора на ТД на НАП С. Е. Н..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220421007068-092-001 от 21.06.2022 г. РД е връчен електронно на 29.06.2022 г. От дружеството не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220421007068-091-001 от 22.07.2022 г., издаден от В. Г. П. – орган, възложил ревизията, и С. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. – ръководител на ревизията.

С Решение № 1610/10.10.2022г. на директора на Д“ОДОП“ –С., РА е потвърден за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди август 2016 г., юни 2018 г., март и април 2019 г., ведно със съответните лихви и в оспорената част на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви. Именно в тази част ревизионният акт е предмет на оспорване пред настоящата съдебна инстанция.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчни задължения.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на Директора на ТД –НАП С., с която на основание чл.11 ал.3 от ЗНАП и чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изп.директор на НАП е наредено, функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, за които съгласно Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на Зам.изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и ал.8 от ДОПК, като в т.І, да изпълнява и под № 9 В. Г. П. – на длъжност началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.. Представена е и Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изп.директор на НАП, както и Заповед №3-ЦУ-3523/17.03.2022г. на зам.изпълнителния директор на НАП, с която е разпоредено служители на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г, издадена на основание чл.12 ал.6 от ДОПК да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложението към настоящата заповед, за които компетентната ТД съгласно чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С.. Видно от приложението към цитираната заповед под случай № 31428669 с дата на разпределение 10.123.2021г. фигурира „Метрон“ ЕООД, което е задължено лице в ТД на НАП С., а ревизията му следва да бъде извършена от служители от ТД В. Т..

Решение № 1610/10.10.2022г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“ – С., при условията на заместване съгласно Заповед № ЗЦУ- ОПР -27/06.08.2021г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед № 13148/03.10.2022г. на изп.директор на НАП, с която е разрешено ползване на платен годишен отпуск на директора на ОДОП-С. , вкл. и за 10.10.2022г. / лист 36 от делото/

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с

обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал относими факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на доставките на стоки и на предоставените услуги за СМР, както и обективната възможност на доставчиците да ги извършат. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган. Не са допуснати такива нарушения, които да са довели до ограничаване правото на жалбоподателя да се запознае със събраните доказателства, както и да ангажира други, предоставена му е възможност да изготви възражения срещу РД, ето защо твърденията, изложени в жалбата и писмените бележки в тази връзка са неоснователни.

Дейността на жалбоподателя е извършване на строително –монтажни работи, като са установени и обектите, на които е осъществявало дейността си – магазини „ТМ маркет“ в [населено място], [населено място] и за обект, изграждане на жилищна

сграда с магазини в [населено място].

Относно оспорения РА, за установените данъчни задължения по ЗДДС:

На „Метрон“ ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит, поради липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 25, чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а именно липса на доказателства за реално получени доставки от издателите на фактури, които са включени в дневниците за покупки на ревизираното лице. Отказаното право на приспадане е, както следва:

1. Отказан данъчен кредит в размер на 20 000,00 лв. за данъчен период месец август 2016 г. по 13 фактури, издадени от „НИК-ГРУП 2016“ ЕООД, ЕИК 20396756 . Фактурите са индивидуализирани на стр.7 и стр.8 от номерацията на РД

Фактурите са с предмет: „авансово плащане по договор от 27.07.2016 г. обект Л.“, „авансово плащане по договор от 29.07.2016 г. обект П.“, „частично плащане по договор от 27.07.2016 г. обект Л.“, „частично плащане по договор от 29.07.2016 г. обект П.“, „плащане по договор от 27.07.2016 г. обект Л.“, „плащане по договор от 29.07.2016 г. обект П.“, „окончателно плащане по договор от 27.07.2016 г. обект Л.“, „окончателно плащане по договор от 29.07.2016 г. обект П.“.

От доставчика не са представени писмени доказателства относно посочените доставки, същият не е открит на посочения адрес за кореспонденция.

От страна на „Метрон“ ООД са представени спорните фактури, както и протоколи образец 19. В протоколите са вписани СМР - монтаж на фаянсови плочки; полагане на PVC мембрана; ремонт на настилка на паркинг и входно пространство; полагане на епоксидна смола и направа на замазка; монтаж на гранитогрес с лисни; полагане на фолио на витрини по фасада; монтаж на механизъм за автоматична плъзгаща врата; монтаж на билбордове; направа, доставка и монтаж на метален парапет; полагане на Р. тръби и армиран бетон; монтаж на маслоуловител; полагане на шпакловка и боя; монтаж на ролетна охранителна щора; монтаж на Р. врата; полагане на СВТ; монтаж на тръби, конзоли, контакти; монтаж и оборудване на ГРТ; монтаж на контролен дисплей на ел. табло; монтаж на осветителни тела. Като възложител на извършените работи е посочено търговско дружество „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, главен изпълнител – жалбоподателят и подизпълнител - „НИК-ГРУП 16“ ООД, обект – ремонт на магазини „Т М.“, находящи се в [населено място], [улица] в [населено място], [улица].

Допълнително от жалбоподателя е представен Договор за СМР от 27.07.2016 г., сключен между „МЕТРОН“ ЕООД като възложител и „НИК- ГРУП 16“ ЕООД като изпълнител. Договорът е с предмет – ремонт и реконструкция на обект „Т М.“, магазини за хранителни и промишлени стоки, находящи се в [населено място] и [населено място]. Договорена е цена на услугата в размер на 100 000,00 лв. без ДДС, които е следвало да се платят по банков път след изтичане на гаранционните срокове и въз основа на двустранно подписан акт обр. 19 и фактура. Посочено е, че количествата и видове СМР, вписани в количествено-стойностни сметки не са окончателни, а за завършени и подлежащи на плащане се отчитат само СМР, които са отразени в актове обр. 19.

Органите по приходите са констатирани, че издадените от доставчика фактури не са включени в дневниците му за продажби. Освен това дружеството не е имало регистрирано фискално устройство, нито наети лица на трудов договор или по извънтрудово правоотношение и не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО.

Жалбоподателят не е представил доказателства за плащане на договорените услуги. При така направените констатации, ревизиращият екип е заключил, че е недоказано реалното извършване на СМР от спорния доставчик. Посочили са, че доставчикът не е разполагал с кадрова и техническа обезпеченост, липсват доказателства за плащане от страна на жалбоподателя, а и така представените фактури не са отразени в дневниците за продажби на „НИК- ГРУП 16“ ЕООД.

2. Отказан данъчен кредит в размер на 6010 лв. за ревизираните данъчни периоди юни 2018 г., март и април 2019 по 4 фактури, издадени от „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], подробно индивидуализирани на стр.43 от номерацията на РД. Фактурите са с предмет „покупка на материали“, „покупка на материали обект Пра“, „арматура, боя монтаж, кофражни работи“

Като предходни доставчици на материалите от доставчика са посочени:

- „ШИВАРНА БИОПАРК“ ООД, ЕИК[ЕИК] – фактура №0..45 от 08.01.2020 г., с начислен ДДС в размер на 5 666,67 лв. и предмет на доставката – 750 бр. телескопични подпори, 660 кв. м кофражно скеле и 1 000 м СВТ кабел;

- „КРИСТАЛ-50“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – издадени пет фактури през месеците август, септември и декември 2016 г. и месец март 2017 г., с начислен ДДС общо в размер на 10 162,56 лв. и предмет на доставка – общо 36 910 кг заготовка арматура.

Въз основа на представените от „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД хронологии на счетоводни сметки е констатирано, че в счетоводството му материалите са завеждани само стойностно, а не по видове и количества. От жалбоподателя е извършено плащане по банков път.

Представен е Договор за извършване на СМР от 03.09.2019 г., сключен между жалбоподателя като възложител и „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД като изпълнител. Договорът е с предмет: СМР на обект жилищна сграда с магазини УПИ X.-3915, кв. 167, [населено място], [улица]. Договорената цена е в размер на 51 000,00 лв. с ДДС и срок на изпълнение - 180 дни. Представени са количествено- стойностна сметка и приложение №1, в които са описани дейности, както следва: направа на кофражи на колони, плочи, стъпала и площадки общо 1 159.05 кв. м, шайби и греди, монтаж на арматурна заготовка общо 17 680 кг, полагане на бетон на колони, шайби, греди и плочи, стъпала и площадки общо 123.05 куб. м, направа на зидария общо 498.22 кв. м. Приложени са протоколи за установяване завършването и заплащането на натурални видове СМР.

Ревизиращият екип е направил извод, че за дейностите, фактурирани от „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, е било необходимо наличието на специфични познания, за което не са представени доказателства и че вместо това самият жалбоподател е разполагал с необходимия кадрови и технически ресурс за извършване на фактурираните от доставчика СМР. Във връзка с издадените фактури за строителни материали е отбелязано, че не са представени доказателства за транспортиране на материалите до строителните обекти и че фактурите не са придружени със сертификати за качество на материалите и декларации за съответствие. Посочено е също, че липсват доказателства за

разменена между жалбоподателя и доставчика търговска кореспонденция

По така изложените съображения ревизиращите са приели, че спорните фактури не отразяват действително възникнали търговски отношения и реално осъществени доставки на стоки и услуги, което е известно и/или няма как да не е известно на задължения субект.

II. В частта на облагането по ЗКПО.

За данъчен период 2016 г. жалбоподателят е подал годишна данъчна декларация / ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО , в която е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 52 850,80 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 49 526,48 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 4 952,65 лв. В хода на ревизията е направено преобразуване на счетоводния финансов резултат, както следва:

- Със сума в размер на 100 000,00 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „НИК-ГРУП 16“ ЕООД. Органите по приходите са са приели, че е налице фактическият състав на чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, както и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. На посочените основания със сбора от данъчните основи на процесните фактури, общо в размер на 100,000,00 лв., е увеличен декларираният от дружеството счетоводен финансов резултат.

- За същия период и на същите основания резултатът е увеличен и със сумата 150 000,00 лв., представляваща данъчната основа по фактура №[ЕГН] от 04.10.2016 г., издадена от „СУИТ Ф“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предмет - СМР. За да сторят това органите по приходите са се обосновали с издаден на жалбоподателя Ревизионен акт №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г., който не е оспорен от задълженото лице и е влязъл в сила. С посочения РА на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит по издадената от „СУИТ Ф“ ЕООД фактура.

Вследствие направеното в хода на ревизията преобразуване на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за данъчен период 2016 г. със сума общо в размер на 250 000,00 лв., е установен данъчен финансов резултат в размер на 299 526,48 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 29 952,65 лв., от които дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 25 000,00 лв., ведно с лихви в размер на 14 783,21 лв.

За данъчен период 2017 г. жалбоподателят в подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО е декларирал счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 43 788,30 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 44 291,61 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 4 429,16 лв. В хода на ревизията е направено преобразуване на счетоводния финансов резултат, както следва:

През 2017 г. по дебита на счетоводна сметка 609 „Други разходи“ дружеството е осчетоводило сума в размер на 56 622,69 лв. срещу кредитиране на сметка 304 „Стоки“.

На ревизиращите е представен Протокол за бракуване на материални запаси №1 от 25.04.2017 г., изготвен от комисия в състав – Ц. И. Р., в качеството на

управител, К. Л. Л. – техник строителство и П. Н. А. – строителен инженер. Съгласно протокола „МЕТРОН“ ООД е извършило бракуване на хранителни продукти, купени през 2013 г., на обща стойност 56 622,69 лв., поради изтекъл срок на годност. Комисията е заключила, че бракуваните материални запаси следва да се изхвърлят на сметището в [населено място]. Приложени са счетоводни разпечатки от които е констатирано, че бракуваните артикули са закупени по фактури, издадени през месец октомври 2013 г. и представляват хранителни стоки – фиде, макарони, солети, вафли, кус кус, шоколад, шоколадови бонбони и лукчета.

Жалбоподателят е представил инвентаризационни описи и е дал писмено обяснение, в което е посочил, че стоките са се намирали в лош търговски вид и с изтекъл срок на годност.

Поради непредставянето на доказателства относно сроковете на годност на бракуваните изделия органите по приходите са приели, че осчетоводените от задълженото лице разходи за брак не следва да бъдат признати за данъчни цели. С оглед това и на основание чл. 28, ал. 1 от ЗКПО са преобразували счетоводният финансов резултат на дружеството с процесната сума.

За данъчен период 2017г. не са признати за данъчни цели и осчетоводени от жалбоподателя разходи по фактура №0...251 от 20.02.2017 г., издадена от „БРАНКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на стойност общо в размер на 2 721,60 лв.

Като основание за това са послужили констатациите, направени с влезлия в сила РА №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г., с който на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „БРАНКО“ ЕООД, включително и по процесната в настоящото производство.

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат на ревизирия субект е увеличен с данъчната основа по посочената фактура, възлизаща на 2 721,60 лв.

Вследствие направените в хода на ревизията преобразувания на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за данъчен период 2017 г. със сума общо в размер на 59 344,29 лв., е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 103 635,90 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 10 363,59 лв., от който дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 5 934,43 лв., ведно с лихви в размер на 2 782,80 лв.

За данъчен период 2018 г. жалбоподателят е декларирал счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 43 961,44 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 44 771,17 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 4 477,12 лв. В хода на ревизията е направено преобразуване на счетоводния финансов резултат, както следва: За периода не са признати за данъчни цели осчетоводени от жалбоподателя разходи, представляващи сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, общо в размер на 10 132,50 лв. _

Преобразуването на резултата е на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с

чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. На същото основание счетоводният финансов резултат на жалбоподателя е преобразуван със сбора от данъчните основи по фактури №0...267 от 10.03.2017 г. и №0...260 от 07.03.2017 г., издадени от „БРАНКО“ ЕООД и фактура №10...113 от 06.03.2017 г., издадена от „ТЕОФАСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Фактурите се на обща стойност 19 996,24 лв., с предмет на доставка – СМР.

Органите по приходите са се обосновали с доказателствата, събрани при направената на задълженото лице предходна ревизия, приключила с посочения по-горе и влязъл в сила Ревизионен акт №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г.

На следващо място е установено, че за ревизирия период жалбоподателят е осчетоводил по сметка 6022 „Разходи за външни услуги“ сума в размер на 47 990,70 лв. Сумата представлява сбора от данъчните основи по фактури №20...303 от 10.04.2018 г. и №20...371 от 11.05.2018 г., издадени от „ХОБУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – СМР.

Констатирано е, че на „ХОБУС“ ЕООД е възложена ревизия, приключила с издаването на Ревизионен акт №Р-22221320003242-191-001 от 15.06.2021 г. Ревизиращите са обосновали извод за липса на доказателства за реално извършвана от дружеството търговска дейност и данъкът по издадените фактури е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. С оглед това на жалбоподателя е връчена покана по чл. 103 от ДОПК за корекция на ползвания данъчен кредит по фактури, издадени от „ХОБУС“ ЕООД. В отговор ревизираното лице е направило корекция на ползвания кредит общо в размер на 9 598,14 лв.

Предвид изложените обстоятелства, отчетените разходи по фактури, издадени на задълженото лице от „ХОБУС“ ЕООД, са третираны в хода на настоящата ревизия като документално необосновани разходи. Приложени са разпоредбите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, както и на чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКПО и със сбора от данъчните основи по посочените фактури е преобразуван счетоводният финансов резултат на жалбоподателя.

Установено е, че за ревизирия период дружеството е осчетоводило по сметка 609 „Други разходи“ сума в размер на 1 786,00 лв. Сумата представлява отписано вземане по фактура №0...288 от 02.09.2011 г., издадена от задължения субект на получателя Б. Й. Б.. Органите по приходите са приели за недоказано наличието на някое от изискванията по чл. 37 от ЗКПО и са преобразували счетоводния финансов резултат на жалбоподателя с осчетоводения разход.

Вследствие направените в хода на ревизията преобразувания на счетоводния финансов резултат за 2018 г. със сума общо в размер на 79 905,44 лв., е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 124 676,61 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 12 467,66 лв., от който дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 7 990,54 лв., ведно с лихви в размер на 2 848,22 лв.

За данъчен период 2019 г. жалбоподателят е декларирал счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 34 985,10 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 35 453,65 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 3 545,37 лв. В хода на ревизията е направено преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството със сума в размер на 5 880,00 лв. по фактури №0...0472 от 04.12.2013 г. и №0...0475 от 30.12.2013 г., с получател „СИМЕТРОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. С оглед отписаното вземане през 2018 г. и предвид непредставяне от страна на жалбоподателя на доказателства за настъпване на някои от условията по чл. 37 от ЗКПО, органите по приходите не са признали разхода за данъчни цели. Вследствие на това за 2019 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 41 333,65 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 4 133,37 лв., от който дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 588,00 лв., ведно с лихви в размер на 137,70 лв.

Въпреки допълнително представените писмени доказателства пред решаващия орган, последният изцяло е възприел изводите на ревизиращия екип относно допълнително установените задължения по ЗДДС, както и по ЗКПО за процесните данъчни периоди. Отменил е Ревизионният акт, в частта на установените задължения по ЗДДС за месец 02.2020г., като е изложил мотиви, относно наличието на достатъчно убедителни доказателства, въз основа на които е приел, че е налице реалност на доставките по фактури, издадени от „МДС Инженеринг“ ЕООД

В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Заключение по същата е прието и не е оспорено от страните. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обоснова изготвено въз основа на направен задълбочен анализ на всички приети писмени доказателства по делото.

От жалбоподателя са ангажирани допълнително доказателства за извършени плащания по банков път на част от спорните доставки, както и извлечение от счетоводна сметка 401.

В частта на облагане по ЗДДС жалбата е частично основателна.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали

законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга, може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. С-151/13 Le R. d'Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.06.2013г. по дело С-653/2011/.

По отношение на доставчика „Ник –Груп 2016“ ЕООД е безспорен фактът, че издадените от дружеството фактури, не са включени в дневниците му за продажба, този факт е констатиран и от вещото лице, което допълнително е посочило, че спорните фактури не са отразени и в дневника за продажби за месец септември 2016г. В приетото заключение по ССЧЕ, експерта е посочил, че за 2016г. от доставчика не е подавана годишна данъчна декларация. Това обстоятелство отнесено към факта, че дружеството не притежава материални активи и кадрова обезпеченост несъмнено свидетелства за липса на доставка, именно от така посочения доставчик. Съдът съобрази и факта, че от информационната система на НАП се установява, че „Ник-груп 16“ ЕООД никога не е имал регистрирано фискално устройство. В приетото заключение на вещото лице е посочено, че са налични касови бонове, но такива по делото не са ангажирани от жалбоподателя., поради което съдът прави извод, че липсват годни доказателства за извършено плащане на услугите.

Предмет на спорните фактури е доставка на услуги- СМР , които в протоколите обр. 19 подробно и детайлно са посочени, безспорно е и местонахождението на обектите, в които са извършени ремонтните дейности. Представен е и договор за СМР от 27.07.2016г. сключен между „Метрон“ ЕООД в качеството му на възложител и „Ник-груп 2016“ ЕООД като изпълнител. От наличните писмени доказателства, приобщени в хода на настоящото съдебно производство, несъмнено се установява изпълнението на услугата, но не и от посочения във фактурите доставчик „Ник-груп 16“ ЕООД

Липсата на техническа и кадрова обезпеченост на „Ник-груп 16“ ЕООД не е самостоятелно основание за отказ от признаване правото на приспадане на данъчен кредит, но наличието на останалите посочени фактически основания свидетелства за липса на реална доставка, изпълнена от „Ник-груп 2016“ ЕООД.

Предвид това, изводите на органите по приходите и решаващия орган в тази част са законосъобразни и обосновани.

Относно отказания данъчен кредит по фактури, издадени от „МДС Инженеринг“ ЕООД съдът констатира следното: Предмет на фактурите са покупки на стоки – строителни материали и услуги – монтаж, кофражни работи:

По фактура с № [ЕГН] /07.06.2018г. - заготовка арматура 4800 кг. по фактура № [ЕГН]/29.06.2018 - заготовка арматура 4 850 кг., фактура № [ЕГН]/20.03.2019г. индустриална боя и заготовка арматура, фактура №[ЕГН]/30.04.2019г. индустриална боя, монтаж, кофражни работи 225 кв.м. Видно от заключението на вещото лице, спорните фактури са включени в дневниците за покупки на доставчика. За фактурите, издадени през м.06.2018г. и м.04.2019г. са налични плащания по банков път, а за останалите плащания са извършени в брой. Вещото лице е констатирало, че фактурите са осчетоводени по сметка 411 „клиенти“. По сметка 6012 „Разходи за обекти“ /“ Т. В. Т.“ е осчетоводен разход за закупена арматура по фактура от м.06.2018г. По сметка 3021 „закупени материали“ са осчетоводени закупените материали през м.март и април 2019г., а разхода за влагането им за изпълнение на строителните дейности е осчетоводен по сметка 6012 „Разходи за обект/ 39 П.“. Също така от представената информация на вещото лице от ТД на НАП В. Т. се установява, че през 2019г. в дружеството са назначени 21 лица на трудов договор на длъжност „работник строителство“, като част от тези договори са прекратени в края на годината.

Основен аргумент на органите по приходите, за да откажат право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, издадени от „МДС Инженеринг“ ЕООД е липса на достатъчно доказателства, относно произхода на стоките и по конкретно липса на кадрова и материална обезпеченост на поддоставчиците – „Шиварна Биопарк“ ООД и „Кристал -50“ ЕООД, тъй като не били представени доказателства за транспорта на стоките, стокови разписки или приемо –предавателни протоколи, въз основа на които да се направи извод, че поддоставчиците са разполагали с процесните строителни материали.

Така изписан предметът на стоките и услугите, за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, което в случая е налице. Според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) “по силата на член 178, буква а) от Директива 2006/112 упражняването на правото на приспадане, визирано в член 168, буква а) от нея, по отношение на доставката на стоки и услуги се подчинява на едно-единствено формално условие — притежаването от страна на данъчно задълженото лице на фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и 238—240 от тази директива.” (Решение на СЕС по дело 385/09, т.

47). Съдът приема, че фактурите съдържат информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола, и е налице ясна одитна следа както в счетоводството на доставчика „МДС Инженеринг“ ЕООД, така и в счетоводството на жалбоподателя. В подкрепа на този извод е заключението на вещото лице, което съдът намира за обосновано и задълбочено изготвено.

В случая жалбоподателят, по посочените по-горе доставки е ангажирал достатъчно доказателства, от които е видно както вида на строителните материали, така и търговските обекти, по отношение на които са вложени и са извършени ремонтните дейности.

Съгласно националния данъчен закон и константната практика на Съда на ЕС по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело С - 285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от „МДС инженеринг“ ЕООД

Съдът установи, че тези изводи на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти. Законът не задължава получателя на стоката и услуга от вида на процесната, /какъвто е жалбоподателят/, да доказва дали са извършени от лица, заети по трудово правоотношение, както и дали стоките са получени от неговия доставчик, съответно от посочените от него поддоставчици. Също така от данните в ревизионния акт не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Доставчикът е потвърдил издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби.

В заключение, съдът намира, че изводите на данъчните органи, че са налице основанията на чл. 68 ал. 1 т. 1, вр. чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, поради което е отказано право на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от „МДС инженеринг“ ЕООД са незаконосъобразни и в тази част ревизионният акт следва да бъде отменен.

В частта на облагане по ЗКПО, жалбата също се явява частично основателна.

За ревизираните по ЗКПО данъчни периоди в хода на ревизията е извършено преобразуване на декларираните от дружеството счетоводни финансови резултати в посока увеличение на счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури за СМР, издадени от „НИК-ГРУП 16“ ЕООД, фактури за доставка на строителни материали, издадени от „МДС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, фактура за СМР, издадена от „СУИТ Ф“ ЕООД, фактури за доставка на материали и СМР, издадени от „БРАНКО“ ЕООД, фактура за СМР, издадена от „ТЕОФАСТ“ ЕООД и фактури за СМР, издадени от „ХОБУС“ ЕООД.

Формиран е извод за липса на документална обосноваост на разходите, тъй като дружеството жалбоподател е отчитало разходи за материали и разходи за услуги по фактури за покупки, издадени от спорните доставчици, за които ревизиращите органи са приели, че не отразяват реално извършени доставки, респективно няма доказателства за формираните разходи, които да обусловят реално извършени стопански операции.

За да бъде признат разход за данъчни цели, ЗКПО поставя допълнителни изисквания, независимо от това дали разходите са признати за счетоводни цели. Така, З. поставя изисквания разходът да е пряко свързан с дейността, да е документално обоснован, да не представлява „скрито разпределение на печалбата“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО, да не е отчетен при хипотезите за отклонение от данъчно облагане по реда на раздел IV от Глава първа на закона и редица други, изрично регламентирани в закона.

За да не признаят разходите по фактури, издадени от горепосочените доставчици, органите по приходите са приели, че фактурите не документират реално извършени продажби на стоки и услуги, поради което не са изпълнени условията на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО за документална обосноваост на разходите, съответно са налице основания по чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Изискването за документална обосноваост на разходите се съдържа в чл. 10 от ЗКПО. Съгласно цитираната разпоредба счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на *Закона за счетоводството /ЗСч/*, отразяващ вярно стопанската операция.

От тълкуването на посочената норма следва извод, че за да се счита за документално обоснован съответния разход, освен да бъде обективиран в първичен счетоводен документ, задължително изискване е този първичен счетоводен документ да отразява вярно стопанската операция. Вярното отразяване на стопанската операция означава, че документът следва да отразява действително фактическо положение.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „БРАНКО“ ЕООД, „СУИТ Ф“ ЕООД, „ТЕРАФИТО“ ЕООД, „ТЕОФАСТ“ ЕООД и „НИК ЕКО МЕТАЛ“ ЕООД с ревизионен акт №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г., същият е потвърден от решаващия орган, не е оспорен по съдебен ред и е влязъл в сила, поради което

с доказателствена сила в настоящото производство се ползват направените с този ревизионен акт фактически констатации. В хода на ревизията, нито пред настоящата съдебна инстанция жалбоподателят не е представил документи и не е изложил съображения, които да ги оборват.

По изложените съображения и предвид изложените доводи в частта на оспорения РА по ЗДДС, законосъобразни са изводите на органите по приходите, относно установените данъчни задължения по ЗКПО за 2016г., които са формирани въз основа на увеличение на счетоводния финансов резултат с данъчните основи на спорните фактури, издадени от „Ник –Груп 2016“ ЕООД и „Суит Ф“ ЕООД. Следва да се отбележи, че по отношение на спорната фактура, издадена от „Суит Ф“ ЕООД не е признато правото на приспадане по ЗДДС въз основа на издаден преди това друг Ревизионен акт № №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г., който не е оспорен от жалбоподателя и е влязъл в сила.

По отношение на допълнително установения данък по ЗКПО за 2017г., жалбата е частично основателна, досежно изложените констатации от органите по приходите и решаващия орган, относно извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството за данъчен период 2017 г. със сума в размер на 56 622,69 лв., осчетоводена като разход въз основа на протокол за бракуване на материални запаси, а в останалата част във връзка с направеното увеличение с данъчната основа на фактура, издадена от „Бранко“ ЕООД, важат вече изложените изводи, във връзка с наличието на влязъл в сила № РА №Р-22220417003212-091-001 от 19.12.2017 г

РА на основание чл. 28, ал. 2 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия резултат за 2017 г. с непризнати за данъчни цели осчетоводени разходи за брак на хранителни стоки със счетоводна стойност от 56 622,69 лева.

Съгласно чл.28 ал.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси.

Изключения от това правило са предвидени в разпоредбата на чл.28 ал.2 от ЗКПО, съгласно която алинея 2 не се прилага, когато разходите се дължат на:

1. непреодолима сила;
2. технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;
3. изтичане срока на годност съгласно нормативен акт или фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;
4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) липси на стоки, произтичащи от търговска дейност в обекти, в които клиентите имат пряк физически достъп до предлаганите стоки, в размер до 0, 25 на сто от размера на нетните приходи от продажби на съответния търговски обект.

В конкретния случай, в представения протокол за брак се установява, че в случая се касае за хранителни стоки, които по силата на чл. 4, ал. 1 от Закона за

храните трябва да са годни за консумация от хора.

Освен протокола за брак от жалбоподателя са представени в хода на ревизията счетоводни разпечатки, в които са посочени фактури за закупуване на стоки, издадени през месец октомври 2013. В действащата нормативна уредба няма конкретни предписания, относно документирането на брака на стоки с изтичащ срок на годност.

Съобразявайки разпоредбата на чл.10 ал.1 от ЗКПО, за да е приложима хипотезата на чл.28 ал.3 т.3 от ЗКПО е необходимо брака на стоки с изтичащ срок на годност да се документира с първичен счетоводен документ, съпътстван с други документи, доказващи връзка между бракуваното количество и определената партида стоки.

Съдът прецени, че така представения протокол и отразеното в него съдържание – членове на комисията, наименование и количество на стоките, мястото на което са изхвърлени негодните за консумация и преработка храни, както и наличните по делото на фактури за закупените стоки през 2013г. , недвусмислено доказват основаниято за бракуване на стоки. Касае се за хранителни продукти – фиде, макарони, солети, вафли, кус кус, шоколад, шоколадови бонбони и лукчета, които са закупени през 2013г., а протокола за брак и предприетото бракуване на въпросните стоки е през 2017г. Несъмнено за периода от 2013г.-2017г. е изтекъл срокът на годност на стоките, като се съобрази факта, че храните са от такъв вид, че се съхраняват при обичайни условия и несъмнено 4 години е изключително продължителен срок, с изтичането на който несъмнено същите не биха били годни за консумация.

Неоснователни са доводите на решаващия орган, че не е посочен начина на ликвидация на продуктите, в протокола е отразено, че „бракуваните запаси се изхвърлят на сметището в [населено място]“

Предвид изложеното, така установения размер на корпоративен данък за 2017г., следва да бъде преизчислен , като счетоводния финансов резултат бъде намален с посочената сума в размер на 56622,69 лева т.е. данъчния финансов резултат на дружеството следва да бъде в размер на 46 509,9 лева и дължим корпоративен данък в размер на 4650,9 лева, от който дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 221,74 лева и лихва в размер на 91,64 лева вместо така определеният с РА дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 5934,43 лева и лихва в размер на 2782,80

За данъчен период 2018г. установения от органите по приходите данъчен финансов резултат следва да бъде намален, съобразно изложените изводи, относно реалността на спорните доставки от „МДС Инженеринг“ ЕООД общо със сумата от 10132,50лева.

Мотивирано и в съответствие с нормативните разпоредби на чл.26 т.2 от ЗКПО не са признати отчетени на дружеството –жалбоподател разходи по сметка 602 „разходи за външни услуги“ в размер на 47 990,70 лева, представляващи сбора на данъчните основи по фактури №20 ...303 от 10.04.2018г. и № 20....371 от 11.05.2018г., издадени от „Хобус“ ЕООД. В тази част и във връзка с

извършвана ревизия на доставчика „Хобус“ ЕООД е връчена покана по чл.103 ДОПК на „Метрон“ ЕООД за корекция на ползвания данъчен кредит по цитираните фактури, която корекция е извършена от жалбоподателя. Предвид това, законосъобразно отчетените разходи по тези фактури са приети за документално необосновани.

Относно осчетоводените от жалбоподателя разходи на основание чл. 37 от ЗКПО за данъчни периоди 2018 г. – в размер на 1 786,00 лв. по фактура издадена на получателя Б. Й. Б., и за 2019 г. – в размер на 5 880,00 лв., по фактури с получател „Симетрон“ ЕООД настоящата инстанция, намира че изводът на решаващия орган е незаконосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗКПО, непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели най-рано в годината, в която настъпи някое от обстоятелствата по т. 1 – 6 от разпоредбата. В конкретния случай, се касае за отписване на вземания , попадащи в хипотезата на чл.37 ал.1 т.1 от ЗКПО

От жалбоподателя са представени достатъчни по обем и съдържание писмени доказателства, които свидетелстват за наличие на предпоставките на чл.37 ал.1 т.1 от ЗКПО, а именно договор за паричен заем от 01.10.2013г. сключен между „Метрон“ ЕООД в качеството му на заемодател и „Симетрон“ ЕООД като заемополучател, както и протоколи за проведени извънредни общи събрания , съответно от 14.09.2018г. и от 05.04.2019г., на които са взети решения за счетоводно отписване на посочените суми. Безспорно е, че цитираните вземания не са обезпечени и са останали несъбрани.

Неоснователно решаващият орган не е кредитирал цитираните частни документи, като се е обосновал с късното им представяне едва пред решаващия орган.

Жалбоподателят притежава гарантирани по ДОПК права и има възможност да ангажира доказателства, които права не са ограничени от различните етапи на провеждане на административното производство. Във връзка с изложените твърдения на жалбоподателя, последният може да ангажира доказателства и пред съда, които не могат да бъдат отхвърлени и да не бъдат ценени с единствения аргумент, че не са представени съвременно.

Предвид изложеното така определеният данъчен финансов резултат за 2018г. следва да бъде намален съответно със сумата от 10132,50 лева /сбора на данъчните основи по фактури, издадени от „МДС инженеринг“ ЕООД/ , както и със сумата от 1 786 лева /по издадена от жалбоподателя фактура № 0 ...288/02.09.2011г. с получател Б. Й. Б./ вследствие на това, съдът установи за 2018г. данъчен финансов резултат – печалба в размер на 112 758,11 лева и дължим корпоративен данък в размер на 11 275,81 лева, от които дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 6798,69 лева и лихви в размер на 2111,64 лева.

За 2019г. така установените допълнително данъчни задължения по ЗКПО

следва да бъдат отменени.

Предвид всичко изложено, жалбата се явява частично основателна и РА следва да бъде отменен в частта по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2018г. и м.03. и м.04.2019г., в частта по ЗКПО за 2019г. и за корпоративен данък за сумата над 221,74 лева –главница и за сумата над 91,46 лева лихва за 2017г., както и за корпоративен данък за сумата над 6789,69 лева – главница и за сумата над 2111,64 лева –лихва за 2018г.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат, съразмерно на жалбоподателя и ответника съобразно уважената част от жалбата – респективно потвърдената част на оспорения ревизионен акт .

Претендираните от жалбоподателя разноски по представен списък са в общ размер на 4290 – 3530 лева заплатено в брой адвокатско възнаграждение, 710 лева възнаграждение за вещо лице и 50 лева държавна такса Претендираните от ответника разноски са съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 8523 лева

На жалбоподателя следва да се заплатят от ОДОП –С. към ЦУ на НАП разноски в размер на 826,61 лева, а на ОДОП-С. към ЦУ на НАП следва да се заплатят 6880,80 лева от жалбоподателя

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Ревизионен акт № Р-22220421007068-091-001/22.07.2022г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията и С. Г. Г.–ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1610/10.10.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта за установения данък по ЗДДС за данъчен период месец 06.2018г. в размер на 2026, 50 лв. главница и 808,41 лева лихва, за данъчен период месец 03.2019г. в размер на 1997 лева главница и 645,19 лева лихва, за данъчен период месец 04.2019г. в размер на 1987 лева и лихва в размер на 625,96 лева; за установените данъчни задължения по ЗКПО за 2017г. за сумата над 221,74 лева и лихви в размер за сумата над 91,64 лева ; за установените данъчни задължения по ЗКПО за 2018г. за сумата над 6789,69 лева и лихви за сумата над 2111,64 лева; за установените данъчни задължения по ЗКПО за 2019г. в размер на 588,11 лева и лихви в размер 117,77 лева

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Метрон“ ООД с ЕИК[ЕИК] с адрес на управление и седалище-гр.С., бул.М.“ №11, представлявано от управителя Ц. И. Р., срещу издаденият на дружеството Ревизионен акт № Р-22220421007068-091-001/22.07.2022г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията и С. Г. Г.–ръководител на ревизията, потвърден с Решение №

1610/10.10.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП в останалата оспорена част за установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчен период месец 08.2016г. в размер на 20 000 лева и лихви в размер на 11 700 лева, за установените данъчни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2016г. в размер на 25 000 лева и лихви в размер на 13251,06 лева, за корпоративен данък по ЗКПО за 2017г. за сумата от 221,74 лева и лихви в размер на 91,64 лева ; за установените данъчни задължения по ЗКПО за 2018г. за сумата от 6789,69 лева и лихви в размер на 2111,64 лева.

ОСЪЖДА „Метрон“ ООД с ЕИК[ЕИК] с адрес на управление и седалище-гр.С., бул.М.“ №11, представлявано от управителя Ц. И. Р. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 6880,80 лева /шест хиляди осемстотин и осемдесет лева и осемдесет стотинки /, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „Метрон“ ООД с ЕИК[ЕИК] с адрес на управление и седалище-гр.С., бул.М.“ №11, представлявано от управителя Ц. И. Р. сумата от 826,61 лева /осемстотин двадесет и шест лева и шестдесет и една стотинки / разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: